

"רבי משה קורדובירו"**מאמר:****רבי משה קורדובירו הרמ"ק, (1522 - 1570)**

בין האריות-שבחבורה בתור הזהב של צפת היה ר' משה קורדובירו, שנולד בשנת ה'רפ"ב.

רבו של הרמ"ק בנגלה היה ה"בית יוסף" – "מורי ורבי החסיד כמהר"ר יוסף קארו נר"ו" – ובספר השו"ת של רבו זה – "אבקת רוכל" – מופיעה תשובה ממנו, ושם **מכנה אותו רבו "דיינא נחית לעומקא דדינא"**. על גדלותו העצומה של הרמ"ק בנגלה תעיד העובדה, **שבהיותו בן שמונה-עשרה שנה בלבד היה בין ארבעת החכמים שנשמנו ע"י מהר"י בירב בנסיון חידוש הסמיכה.**

אמנם עוד יותר מגדלותו בנגלה, נודע הרמ"ק בגדולתו בתורת הנסתר, בה קיבל תורה מפי גיסו, אותו הוא מכנה "עיר וקדיש מן שמיא נחית מורי ורבי המקובל האלהי החכם ה"ר שלמה אלקבץ" (מחבר הפיוט הנודע "לכה דודי"), אם כי גם בענייני קבלה מביא הרמ"ק מה"בית יוסף" – והם דברים שנתגלו לבית-יוסף על-ידי "המגיד" השמימי. בנוסף לרבותיו אלו, **ידוע שהרמ"ק קיבל תורה מפי אליהו הנביא זכור לטוב, כפי שכותבים השל"ה והחיד"א.**

בקבלה כתב הרמ"ק חיבורים רבים, ביניהם: פירוש לספר יצירה ולזוהר (אור יקר, 23 כרכים), אור נערב, שיעור קומה, אילימה, תפילה למשה (על הסידור), ועוד. אך חיבורו המפורסם ביותר הוא **"פרדס רמונים"**, אותו סיים בגיל 27. כן ידוע חבורו **"תומר דבורה"** – ספר מוסר על-פי פנימיות התורה. למעשה, **הרמ"ק הוא החותם והמסכם את תורת הקבלה שלפני האר"י הקדוש, ומכאן המושגים "קבלת הרמ"ק" לעומת "קבלת האר"י".**

בכ"ג בתמוז שנת ה'ש"ל נפטר הרמ"ק והוא בן מ"ח שנים. רבו, ר' יוסף קארו, אמר על קברו: **"כאן גנוז ארון התורה"**, והאר"י הקדוש ראה שני עמודי אור המלוים את מטתו של הרמ"ק. מתלמידיו היו ר' חיים ויטאל, ר' אליהו די-וידאש בעל ה"ראשית חכמה", ור' אליהו גאלאנטי. **ואף האר"י הקדוש קורא לרמ"ק "מורנו ורבינו"**. על תלמידיו ראוי להחשב גם הרמ"ע מפאנו, שלא זכה לראות את הרמ"ק, אך טרח ביותר בהדפסת כתביו, וכך הוא כותב עליו: "רב מובהק הוא לי מתוך ספריו תהלה לאל, וחייב אני לו מורא וכבוד בשני עולמות... אשריו שהיה עמלו בתורה כל שנותיו... [והמואס בו ובחכמתו ימאסהו אלקים], כי משה אמת ותורתו אמת... כי פתח לנו החכם ע"ה שערים מצויינים בחכמת האמת ומתוכם יוכל כל ירא ה' וחרד על דבריו להכנס לטרקלין". זכות הרמ"ק תגן עלינו, ונזכה לטעום מפרי הפרדס אשר לו ולשתות לרויה מעסיס רמוניו.

[לפני פטירתו שאלו אותו תלמידיו מי ימשיך את דרכו ויעמוד בראשות חבורת המקובלים בצפת, ענה להם מי שיראה אחר פטירתו עמוד אש הולך לפני מיטתי: בעת מסע ההלויה דיברו תלמידיו על מקום הקבורה ונתחבטו בדבר, החווה להם רבי יצחק לוריא אשכנזי "האר"י הקדוש" בידו לעבר מקום מסוים באומו שיעמוד האש הולך לשם, כך נודע לתלמידיו כי רבי יצחק לוריא אשכנזי יעמוד מעתה בראשות החבורה הקדושה.

לאחר פטירתו, גילה רבי חיים ויטאל לתלמידים כי הרוח של זכריה הנביא הייתה מגולגלת בו ורבי מנחם עזריה - הרמ"ע מפאנו שלח אלף זהובים לאלמנתו על מנת שתשאיל לו את כתב ידו 'אור יקר' בכדי שיעתיקו ויביאו לדפוס].